CÎTEVA SUTE DE ATLEȚI IAU STARTUL ÎN CADRUL CAMPIONATULUI PE ECHIPE

Între competițiile cu caracter național ale atletismului nostru, campionatul pe echipe ocupă primul loc. Întrecerile sale angrenează cîteva sute de atleți și atlete din 17 reprezentative județene și din 10 formații de club (toate din Capitală), ceea ce presupune, fără discuție, o amplă acțiune de selecție și de pregătire, o muncă migăloasă și concretă de asigurare a cadrului organizatoric necesar pentru fiecare întîlnire din cele 36 de meciuri triunghiulare prevăzute în cele 4 etape (25—26 aprilie, 9—10 mai, 6—7 iunie și 17—18 octombrie) ale campionatului. Pe de altă parte, o asemenea întrecere pe echipe impune atenției tehnicienilor locali o diversificare a preocupărilor pentru cuprinderea tuturor probelor înscrise în program și, implicit, pentru descoperirea și antrenarea corespunzătoare a unui număr mai mare de performeri ale căror rezultate să răspundă, în primul rînd în divizie, normelor de clasificare pentru categoria a II-a (seniorii) și a III-a (juniorii).

Precedentele ediții ale campionatului pe echipe, cu toate lipsurile pe care le-au manifestat, au însemnat, totuși, aer, cum se spune, pentru atletismul nostru care prin divizie și-a îmbogățit, de la an la an, numărul performerilor, al arbitrilor, al activiștilor voluntari, pentru că a ținut treaz interesul comisiilor locale și pe cel al consiliilor județene pentru educație fizică și sport.

★

Astăzi se dă startul într-o nouă ediție a campionatului. Am dori ca întrecerile să prilejuiască o și mai evidentă creștere a nivelului valoric general al participanților, organizări tehnice fără fisuri, o luptă sportivă de calitate și, ca un vis de aur, echipe complete, cu concurenți bine aleși și pregătiți pentru fiecare probă.

Prima etapă la A programează cîteva întîlniri interesante și destul de echilibrate: la Cluj, **Cluj—C.A.U.I. — Rapid**; la Brașov, **Brașov — S.S.A.I. — Dinamo**; la Ploiești, **Prahova — Steaua — Metalul.** Indiscutabil, în afara disputei între echipe, de altfel, țelul competiției, așteptăm cu multă nerăbdare rezultatele fiecărui atlet și în mod special ale celor fruntași, în fața cărora stă, în acest sezon, un foarte bogat program competițional internațional. Avem convingerea că succesele repurtate de unii dintre ei în Stadthalle din Viena cu ocazia primului campionat european „indoor", vor fi reeditate și depășite cu prilejul viitoarelor întreceri. Le așteptăm...

La București, Iași, Oradea, Timișoara și Tg. Mureș vor avea loc mîine meciuri din divizia B.

ECOURI DUPĂ CAMPIONATELE EUROPENE DE TENIS DE MASĂ

LA ORA BILANȚULUI

● Cele două paradoxuri ale competiției ● Maria Alexandru poate recuceri primatul ● Carmen Crișan a decepționat ● Numai instruirea optimă deschide poarta competițiilor

Luminile s-au stins de mult sub cupola de la Lujniki. Sînt cunoscuți noii laureați, campionii de tenis de masă ai Europei, cei care vor ține sceptrul continental timp de doi ani, pînă la viitoarea ediție, a opta, de la Rotterdam, din Olanda.

O dată întrecerile încheiate, ecourile lor vor continua însă să dăinuie. Concurenții, actorii europenelor, au ieșit din scenă. Au intrat în acțiune comentatorii și statisticienii. Pentru toată lumea a sosit ora bilanțului. Cei care au vizionat pe viu concursurile sau cei care — din depărtare — au luat cunoștință de rezultate prin intermediul agenților de presă, ziarelor și radioteleviziunii, caută să descifreze ceea ce a fost determinant în realizarea succeselor — pentru unii — sau în înregistrarea eșecurilor — pentru alții. Fiecare, în felul lui, se străduiește, să găsească răspunsurile cuvenite. Este ceea ce vom încerca și noi în rîndurile care urmează.

Reuniunea de la Moscova a celor mai bune palete din Europa n-a dus la detronarea în masă a liderilor și nici n-a reliefat schimbări substanțiale în concepția de joc. Direct spus, nu au apărut noutăți de ordin tehnic și tactic. Mai degrabă, a fost vorba de cristalizarea unor jaloane, a unor principii, deși cunoscute teoretic, dar insuficient, poate, confirmate de practică.

Jocul ofensiv a înscris un nou succes chiar și în absența reprezentanților tenisului de masă asiatic. Stilul pur ofensiv și-a găsit o exponentă strălucită în sovietica Zoia Rudnova, posesoare a prizei toc. Împotriva atacantelor și a apărătoarelor, noua campioană continentală a acționat în forță, cu lovituri puternice din ambele părți. Așa a reușit să înfrîngă orice rezistență, fie ea cît de dîrză. Meritul principal al Rudnovei constă în ritmul permanent susținut pe care l-a impus adversarelor, indiferent de valoarea și maniera lor de joc. Dar frecvența ridicată a execuțiilor ca și tempo-ul continuu accelerat presupune — așa cum s-a mai spus — calități deosebite. Este ceea ce a demonstrat elocvent campioana Europei.

Cu toate că finala feminină și-au disputat-o două excelente jucătoare de atac, întrecerile fetelor au arătat totuși, paradoxal, că nici competitoarele mai puțin agresive nu sînt lipsite de șanse. Ne gîndim mai întîi la Maria Alexandru (învingătoare asupra unor partenere ofensive printre care și Vostova, la echipe, și învinsă de justețe în fața aceleiași adversare, în semifinala individuală), apoi la vest-germancele Diana Schöler și Agnes Simon, calificate în finala de dublu. La fete se poate concura cu bune posibilități de cîștig și printr-o apărare fermă, bine dirijată, dar completată de cel puțin o lovitură ofensivă (exersată la maximum) și un joc de mijloc consolidat. Prototipul l-ar putea oferi Maria Alexandru în zilele ei bune.

Meciurile masculine au dovedit că numărul atacanților este infinit mai mare decît la fete. Apărătorii au avut o existență precară. Finalistul de la Lyon (1968), maghiarul Borzsei a fost eliminat încă din optimi, iar redutabilul Schöler, finalist al campionatelor lumii de anul trecut și semifinalist consecutiv al altor două ediții ale aceleiași competiții (Ljubljana 1965 și Stockholm 1967) n-a depășit faza sferturilor de finală. Atacanții s-au aflat în largul lor, dominînd autoritar întrecerile. Este adevărat că misiunea lor a fost mult facilitată de replicile palide ale apărătorilor. La eșalonul superior nu s-a observat nici o încercare de a intra măcar în jocul de mijloc. Aproape toată lumea a atacat, indiferent de tăria, viteza și direcția loviturilor. S-a atacat necontenit. Dar, și aici ar putea fi notat cel de al doilea paradox al ediției moscovite a europenelor, comparativ cu Zoia Rudnova și păstrînd proporțiile, nici un băiat n-a jucat cu atîta vitalitate, siguranță și incisivitate pe parcursul întregii competiții de șapte zile. Karakaševici, o adevărată vîlvătaie în meciurile cu Johansson și Bengtsson din finala pe echipe s-a stins apoi: acțiunile juniorului Bengtsson au atins momente de culme, dar și de suspens; Korpa și Gomoskov au fost inegali; Șurbek și Sarkojan au decepționat, iar faimosul Alser, prima paletă a Europei, cu înclinații spre jocul demonstrativ, a preferat deseori latura spectaculară chiar dacă ea se obținea în detrimentul eficienței maxime.

Punînd punct acestui tur de orizont printre valorile recunoscute ale jocului cu mica sferă de celuloid, să zăbovim acum și asupra unor aspecte desprinse din evoluția jucătoarelor române.

Cele două medalii de bronz (la simplu și dublu fete) ca și locul al patrulea (la echipe) înscriu, în continuare, tenisul de masă românesc feminin pe orbita supericară a concernului internațional.

Ca și în alte împrejurări din ultimul deceniu, cea mai mare responsabilitate a căzut și de data aceasta pe umerii Mariei Alexandru. La fel ca de atîtea ori pînă acum, și la Moscova prima noastră jucătoare și-a adus contribuția majoră la realizarea performanțelor amintite. Rezultatele puteau fi desigur mai bune, dar la Maria Alexandru, în afara unor îmbunătățiri pe plan tehnic și fizic, ar fi necesar să se încerce și niște mutații de ordin psihologic. Uneori se descurajează prea repede. În schimb... se redresează greu. Fără discuție, aportul Mariei Alexandru la rezolvarea acestei carențe este hotărîtor. Nu înseamnă însă că eforturile celor din preajma ei să nu fie mai bine conjugate în scopul atingerii aceluiași țel.

Exceptînd întîlnirea cu reprezentativa R. F. a Germaniei, unde, așa cum s-a mai subliniat, Eleonora Mihalca s-a comportat foarte bine, în rest ea a însemnat o apariție ștearsă. Pregătirea ei inconsistentă în salturi, nici nu putea să ducă la un alt deznodămînt. De altfel și antrenamentele ei viitoare prezintă o mare necunoscută, lipsind vreun indiciu că Mihalca va beneficia de o instruire corespunzătoare unei sportive cu veleități pe plan internațional și deci necesară echipei naționale. Se vădește însă că, din cauza prea multor preocupări extrasportive, la Eleonora Mihalca tenisul de masă, după ce a făcut-o cunoscută, a ajuns o îndeletnicire periferică. E regretabil. Mai ales pentru ea!

Cu totul surprinzător, dar aceeași primejdie se pare că o pîndește și pe Carmen Crișan, cea căreia mulți îi întrevedeau un viitor strălucit și la tenis de masă. Aproape deloc afectată de eșecurile în serie (la echipe din opt partide individuale a pierdut șase), Crișan a avut unele reacții greu de înțeles. Oarecum indiferentă la eforturile colegelor ei și mai ales ale Mariei Alexandru, mezina formației noastre a considerat competiția ca pe o adevărată corvoadă.

Se știe că anul acesta este deosebit de dificil pentru Crișan (examenele de bacalaureat și de admitere la facultate), că în consecință nici pregătirile n-au avut volumul și intensitatea cuvenite. Se cunosc toate aceste lucruri, manifestîndu-se o înțelegere deplină. De aici și pînă la postura de turistă (pe banii statului) așa cum a apărut Carmen Crișan la campionatele europene, permițîndu-și chiar incriminări la adresa sportului pe care singură și l-a ales, e o cale prea lungă. Am încercat multă satisfacție de cîte ori tînăra noastră jucătoare ne-a dat prilejul să-i consemnăm succesele. Acum însă nu puteam opri condeiul să aștearnă amărăciunea produsă. Să sperăm că acest moment de răscruce va fi depășit de Crișan în folosul tenisului de masă.

Magdalena Leșai, cea de a patra componentă a formației reprezentative, n-a reușit decît să ne dovedească o stare excesiv nervoasă și faptul că nu știe să piardă. Așteptăm infirmarea acestor constatări în alte concursuri.

În general, rezultatele obținute la europene nu s-au situat la plafonul valorii reale a jucătoarelor noastre. Nici nu e de mirare. Cu excepția Mariei Alexandru, din considerentele cunoscute, Eleonora Mihalca și Carmen Crișan nu s-au pregătit la nivelul cerințelor. Ar fi de dorit ca pe viitor, dacă antrenorul federal Ella Constantinescu nu va putea reuni jucătoarele sub aceeași mînă, să fie mai exigentă și să impună antrenorilor de la secții executarea programului maximal de pregătire cu sportivii.

Nu sîntem partizanii neparticipărilor la turneele internaționale și mai ales la europene și mondiale. Afirmarea prin absență este o utopie. Militam, prin urmare, pentru prezentarea în competițiile internaționale. Cu o singură condiție: ca sportivii să dispună de o pregătire optimă. Numai în asemenea circumstanțe opinăm pentru participarea la campionatele mondiale de la Nagoya (Japonia) din anul viitor.

Constantin COMARNISCHI

CAMPIONATUL PE ECHIPE A DEBUTAT CU SURPRIZE

TIMIȘOARA, 24 (prin telefon). După 21 de ani, Timișoara găzduiește o competiție de amploare rezervată elitei paletelor românești, turul campionatului republican pe echipe. Întrecerile au debutat cu cîteva surprize nu lipsite de semnificație. Astfel Giurgiucă a pierdut cu 2—1 la Simandan (Politehnica Timișoara), iar Bozga a fost întrecut cu același scor de Simin (Politehnica Timișoara). Pasionantă a fost partida dintre C.S.M. Cluj și Progresul București. La scorul de 8—8 s-au întîlnit Gavriș și Sindeanu, oferind momente de tensiune și emoții, primul cîștigînd în prelungiri, ultimul set cu 22—20.

Iată cîteva rezultate mai importante: masculin: Progresul București — Voința Cluj 9—2, C.S.M. Cluj — Politehnica Timișoara 9—3, Politehnica București — Voința București 9—1, Voința Arad — Voința Brașov 9—3, Politehnica București — Politehnica Timișoara 9—0, Voința Brașov — Voința București 9—7, Politehnica București — Voința Tg. Mureș 9—2, C.S.M. Cluj — Progresul București 9—8, Voința București — Voința Cluj 9—8; feminin: Locomotiva București — Spartac București 5—4, Progresul București — Voința Arad 5—4, Rapid Brașov — Politehnica Timișoara 5—3.

P. ARCAN — coresp. principal

MUREȘAN ÎNVINS DE POPOVICI

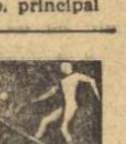

Ieri, în turneul de selecție al tenismanilor fruntași, Petre Mărmureanu a înregistrat cea de a șaptea victorie consecutivă, învingîndu-l în trei seturi simetrice pe Viorel Marcu: 6—2, 6—2, 6—2. O partidă foarte disputată a fost cea dintre Constantin Popovici și Sever Mureșan, încheiată cu victoria primului la scorul de 6—2, 3—6, 6—3, 6—2. Prin aceasta, Popovici și-a consolidat șansele pentru unul din locurile fruntașe. În sfîrșit, Sever Dron arată o revenire de formă, reușind să cîștige primul său joc: 6—2, 6—3, 6—2 cu Ion Santei.

În clasament, conduce Petre Mărmureanu cu 7 victorii, urmat de Sever Mureșan — 5 v, Constantin Popovici — 4 v. Cîte o victorie au toți ceilalți trei jucători.

Azi, turneul programează alte trei partide: Dron — Popovici, Mărmureanu — Mureșan, Santei — Marcu. Programul începe de la ora 16, la Progresul.

RD. V.

PARADA-RIPOSTĂ

TINERETUL A PIERDUT CADENȚA...

Cunoscînd valoarea reală a sportivilor participanți, nu așteptam de la lotul care ne-a reprezentat la Minsk rezultate de prim rang, la care totuși, față de antecedente, scrima noastră ar fi fost îndreptățită să aspire. Fac afirmația deoarece, privind în urmă, se poate constata că rezultatele care au situat scrima românească pe o certă poziție în rîndul elitei scrimei mondiale, nu sînt atît cele ale seniorilor, cît ale tineretului. (La seniori am cucerit doar două titluri supreme individuale, pe cînd la tineret cinci, și nu numai la floretă). De peste zece ani eram obișnuiți să fim prezenți într-o finală sau două, cu valori incontestabile, care mai tîrziu, intrînd în rîndurile seniorilor, să confirme.

În acest an, la campionatele mondiale ale tineretului am înregistrat o scădere substanțială, cu atît mai îngrijorătoare cu cît cei ce ne-au reprezentat echivalează cu ceea ce scrima noastră are mai bun la ora actuală, la vîrsta junioratului. Indiferent de motivele obiective care au fost puse la baza acestei slabe comportări și care sînt destul de puțin convingătoare, apreciez că la valoarea reală, chiar dacă aceasta se află actualmente undeva la periferia elitei mondiale, rezultatele scrimerilor români TREBUIAU să fie mai bune, dacă pregătirea lor ar fi fost corespunzătoare. Și dacă n-au fost, faptul se datorește unei insuficiente preocupări pentru schimbul de mîine, dar și lipsei de pasiune și de interes manifestată de trăgătorii înșiși. Bineînțeles că, enunțîndu-le pe acestea, nu exclud existența altor cauze.

S-a invocat ca principal motiv al pregătirii necorespunzătoare faptul că în perioada premergătoare competiției, tinerii noștri scrimeri (în speță, elevi) se găseau în plină perioadă de teze, astfel că ei n-au putut fi reuniți pentru o pregătire centralizată. Întotdeauna campionatul mondial al tineretului a fost programat în aceeași perioadă și totuși s-a efectuat în condiții normale o centralizare a pregătirii. Primele simptome ale insuficienței pregătirii au apărut destul de clar, cu o lună înainte, la concursul speranțelor olimpice de la Budapesta, dar se pare nu și suficient de edificator. Păstrez convingerea că dacă ar fi fost vorba de pregătirea seniorilor, s-ar fi găsit posibilități. Sau, în orice caz, dacă s-ar fi ajuns la soluția pregătirii în cluburi, s-ar fi găsit măcar mijloace de control și de stimulare.

Iată, deci, că lipsa de preocupare de care vorbeam mai sus, începe chiar de la biroul federal. Ea se manifestă printr-o lipsă de activizare și stimulare la nivelul cluburilor și al loturilor și se continuă în secții prin lipsa conștiinciozității antrenorilor.

Comportarea în concurs, cît și în afara concursului, pregătirea dinaintea competiției, care au impus biroului federal să ia măsuri disciplinare, ilustrează superficialitatea și lipsa pasiunii pentru scrimă a unora dintre sportivi.

Juniorii noștri n-au ajuns încă să știe că performanța este rod nu numai al talentului ci și al muncii pasionate. N-au observat sau poate nu le-a explicat nimeni, că fără pasiune activitatea cea mai nobilă se reduce la mediocritate, dar și că o muncă pasionată presupune dăruire, transpirație și renunțări pînă la sacrificii. Poate nu e prea tîrziu...

Privind în perspectivă scrima românească, față în față cu celelalte valori din arena mondială, trebuie să apreciem gustul amar al experienței acestor campionate, drept un prim și serios semnal de alarmă care ne obligă la o preocupare sporită pentru a aduce actuala generație a tineretului la nivelul valoric mondial de care — deocamdată — e încă departe, mai ales în ceea ce privește concepția.

Cornel GEORGESCU

„CUPA CARPAȚI" LA SABIE

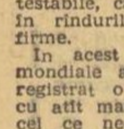

În organizarea Consiliului județean pentru educație fizică și sport-Brașov și a clubului sportiv Tractorul s-a disputat, prima ediție a competiției de sabie *„Cupa Carpați"* la care au participat o serie de echipe din prima divizie: Politehnica Iași, Universitatea București, IEFS, Școala sportivă Ploiești precum și două echipe aliniate de clubul Tractorul.

REZULTATE. *Individual:* 1. Dan Irimiciuc (Politehnica Iași); 2. Dan Popescu (idem); 3. Iosif Budahaziu (Universitatea București); 4. Radu Manoliu (id.); 5. Mihai Sandu (IEFS); 6. Șerban Vlad (Tractorul I). *Echipe:* 1. Politehnica Iași 10 p.; 2. Universitatea București 8 p.; 3. Tractorul I 6 p.; 4. IEFS 4 p.; 5. Șc. sportivă Ploiești 2 p.; 6. Tractorul II 0 p.

B. MIHAI

„CURSA PĂCII" un trial al marilor valori

● Fără etape de munte, dar cu două secvențe de mare dificultate ● Clasament sau rebus? ● Nordicii asaltează supremația în ciclism ● O speranță: echipa României (cu Emil Rusu în formație!)

Trei mari competiții — „Cursa Păcii", campionatele mondiale și „Tour de l'Avenir", în ordine cronologică — țin, în fiecare sezon, capul de afiș al activității internaționale a rutierilor. Reale rampe de lansare în lumea vedetelor, aceste întreceri polarizează atenția cicliștilor, specialiștilor și spectatorilor întrucît ele determină ierarhia anuală a cicliștilor de fond.

Anul acesta, la 12 mai, de la Praga se va da startul în cea de a 23-a ediție a „Cursei Păcii". Timp de 15 zile, alergători din 20 de țări — fiecare echipă va avea în componența ei cîte 7 rutieri — vor acoperi aproape 2 000 km, pe un traseu cu mai puține sinuozități decît în anii precedenți. Dacă nu sînt programate etape de munte, în schimb cursa va avea două secvențe deosebit de dure care vor tria sever plutonul. În zilele de 18 și 19 mai (prima secvență) sînt programate 3 etape: circuit în Varșovia (18), etapă de contratimp individual — 47 km și etapă cu start în bloc (19), iar în zilele de 25 și 26 mai (a doua secvență) alte trei, la fel de dificile: 34 km contratimp individual și criterium la Leipzig (25), etapă maraton — 201 km (26). Este evident că organizatorii au urmărit să supună concurenții la un examen multilateral. Va fi interesant de văzut cine-l va trece cu brio...

Dar, poate la fel de dificil ca și traseul este sistemul de alcătuire a clasamentelor. Inițiat anul trecut, el reprezintă un labirint în care chiar și un specialist se descurcă cu greu încercînd să pună în evidență forța individuală a fiecărui alergător și nu cea a colectivului, noul regulament ridică multe semne de întrebare. Echipa are în componența sa 7 alergători. Dintre aceștia, 4 — în ordinea rezultatelor — contează în clasamentul pe echipe al etapei. La alcătuirea clasamentului general pe echipe, acest clasament zilnic nu mai este însă luat în seamă. Se apelează la clasamentul general individual, din care se extrag performanțele (timpii) primilor 4 rutieri din fiecare țară pentru a se alcătui clasamentul general pe echipe...

Noile condiții exclud — în parte — disputa pe echipe și, poate, în viitor chiar acest clasament.

Replica federațiilor de specialitate, din țările care vor fi reprezentate la această competiție de anvergură mondială, la aflarea traseului a fost promptă: pregătirile s-au intensificat evident, activitatea competițională a început mai devreme ca oricînd. Rutierii din R.D. Germană au făcut un lung și util stagiu de antrenament în Africa, polonezii au colindat și ei țările calde, nordicii s-au angajat încă din februarie într-un lung turneu de competiții, iar sovieticii au folosit litoralul Mării Negre pentru curse și antrenamente. Peste tot, ritmul pregătirilor este în creștere. Selecționarea celor 7 alergători care vor primi creditul de a lua loc la start, se face pe baza performanțelor din acest sezon. Este un indiciu cert că noul sistem — favorizat de lungul sezon de competiții pregătitoare — va aduce în dispută alergători mai valoroși, mai combativi, mai dornici să-și apropie un loc de frunte.

Cercul echipelor pretendente la un loc pe podium s-a mărit. Alături de formațiile R.D Germane, Uniunii Sovietice, Poloniei, Belgiei, Franței și Cehoslovaciei, anul acesta se vor înscrie și cele ale țărilor nordice. După succesul de la mondialele disputate la Brno (Mortensen), după triumful din „Tour de l'Avenir" (Zoetemelk) și după suita de performanțe de mare răsunet din nenumăratele întreceri de fond din Europa și Africa, rutierii nordici au acum un ascendent care-i acreditează ca mari favoriți în cursele de lung kilometraj. Pe drumul deschis de elanul Petersson, pășesc acum numeroși cicliști de mare talent.

A situa echipa României în concernul marilor teamuri este, desigur, un act temerar. Ultimele sale performanțe în „Cursa Păcii" n-o indică drept favorită și, fără îndoială, ea va fi privită de specialiști ca outsider. Există însă un motiv pentru care ne putem aventura într-un pronostic optimist. Anul acesta — după o îndelungată așteptare — reprezentativa României reunește cîteva talente *(Vasile Teodor, Constantin Grigore)*, oameni de o tenacitate recunoscută *(Alexandru Sofronie, Vasile Burlacu)*, un ciclist cu vastă experiență competițională *(Nicolae Ciumeti)*, precum și un rutier care încearcă să se afirme — acum — și prin seriozitate în pregătire *(Nicolae David)*. Dacă lîngă aceștia se va situa și *Emil Rusu*, prima pedală a țării, ciclist care poate și trebuie să-și afirme, în sfîrșit, talentul — echipa va întruni toate atu-urile pentru revenirea în primul eșalon. Pregătirea din acest an, forma sportivă căpătată — sînt alte puncte de sprijin ale speranțelor noastre.

Hristache NAUM

NOUL SISTEM DE SALARIZARE

(Urmare din pag. 1)

Promovind principiul creșterii venitului, atît pe verticală (de la categoria a IV-a la I), cît și pe orizontală (cele șase gradații din cadrul fiecărei categorii de clasificare), noul sistem de salarizare încurajează hărnicia și creația, le consfințește, deplin justificat, ca reprezentînd principalele elemente de referință ale valorii unui cadru de specialitate.

Experimentarea acestui sistem și legiferarea lui vor soluționa, fără îndoială, așezarea și remunerarea mult mai echitabilă a tuturor lucrătorilor din domeniul sportului și a antrenorilor, cu precădere. Iar dacă la aspectele subliniate se adaugă faptul că Biroul C.N.E.F.S. a adus îmbunătățiri și formelor de perfecționare a pregătirii antrenorilor (la baza căreia a fost situată ca un prim criteriu tot calitatea muncii), rezultă că noul sistem de salarizare nu poate fi interpretat doar ca un act administrativ, ci că el constituie o parte a ansamblului de măsuri menit să reglementeze multilateral și să încurajeze activitatea din domeniul muncii spirituale și fizice în țara noastră.

Reprezentînd încă un instrument care consolidează statutul social al profesiunii de antrenor, aplicarea noului sistem de salarizare trebuie să constituie pentru toate cadrele mișcării sportive prilejul unui dialog amplu cu sine însuși.

Desigur, nu toți antrenorii pot activa la nivelul loturilor reprezentative și nici la echipele divizionare sau la asociații și cluburi cu condiții optime de lucru. Mulți întîmpină încă numeroase greutăți privind baza materială, nu reușesc să formeze în flux continuu sportivi de valoare, deși se preocupă intens în această direcție.

Cu toate acestea, atît unii cît și alții, indiferent de eșalonul în care lucrează, pot să-și atragă întreaga prețuire a opiniei publice și a tinerilor pe care îi pregătesc. La baza acestei aprecieri nu stau considerente subiective, ci parametri obiectivi reflectați de puterea de muncă, de pasiune și cultură profesională, de aplicarea noului, de tenacitatea urmăririi scopului.

Sportul românesc dispune de o armată valoroasă de antrenori și tehnicieni. Tocmai de aceea, contrastează violent practicile negative ale unora, din ce în ce mai puțini, care călătoresc din club în club, sînt deficitari la capitolul rezultatelor obținute, nu fac cum trebuie nici instruire și nici educație cu sportivii, se mențin în postură de diletanți. Și, deși cum spuneam, puțini, ei compromit sportul, ultragiază ideile generoase care stau la baza acestei activități cu adînci implicații sociale. Noul sistem de salarizare trebuie să constituie pentru toți cei care nu s-au ridicat încă la altitudinile de exigență a activității ce se pretinde unui antrenor, un prilej de meditații adînci.

Îmi exprim convingerea că mișcarea noastră sportivă dispune de toate forțele necesare asigurării unei reușite depline a experimentului făcut cu noul sistem de salarizare, el fiind înțeles, în primul rînd, ca UN INSTRUMENT EFICIENT DE CREȘTERE A RĂSPUNDERII PERSONALE față de îndatoririle profesionale și, în ultimă instanță, față de etica noastră socialistă.

UNDE MERGEM ?

SIMBATA

BASCHET: Sala Dinamo, de la ora 18: I.E.F.S. — A.S.A. Cluj, Rapid — Politehnica, meciuri din cadrul turneului final al diviziei feminine A; sala Giulești de la ora 17: Rapid II — I.E.F.S. (f.B), Rapid — I.E.F.S. (m. A).

CICLISM: Bd. Liviu Rebreanu (Balta Albă), ora 16: „Cupa orașelor".

NATAȚIE: Bazinul Dinamo, de la ora 18: România — Iugoslavia la polo; de la ora 19.30: Dinamo — Levski Sofia la înot.

HANDBAL: Teren Tineretului, ora 16.15: Șc. sp. 1 Buc. — Șc. sp. 2 Buc. (Jr. f); ora 17,15: Universitatea București — Progresul București (f. A).

VOLEI: Sala Floreasca, ora 18: Turneul final: Rapid — Universitatea Timișoara, Dinamo — Penicilina Iași (feminin).

RUGBY: Teren Parcul Copilului, de la ora 15.30: Grivița Roșie — Farul (div. A); stadionul Tineretului, teren IV, de la ora 17: Sportul studențesc — S.N. Oltenița (div. B).

FOTBAL: Stadionul Progresul, ora 17: Progresul București — Progresul Brăila (div. B); stadionul Metalul, ora 17: Metalul București — Metalul Tîrgoviște (div. B).

LUPTE GRECO-ROMANE: Sala Floreasca, de la ora 9: Campionatele naționale individuale ale seniorilor.

DUMINICA

BASCHET: Sala Dinamo, de la ora 10: Rapid — A.S.A. Cluj, Politehnica — I.E.F.S. — meciuri în cadrul turneului final al diviziei feminine A; sala Politehnica, de la ora 8.30: I.E.F.S. II — Rapid Buzău (m. B), Voința — Politehnica Galați (m A), Politehnica — I.C.H.F. (m. A); sala Progresul, de la ora 9: Academia Militară — Politehnica Iași (m. B), Progresul — A.S.A. Bacău (m. B).

CAIAC-CANOE: Lacul Snagov, de la ora 9.30: Cupa Dinamo la probele de fond (K1, C1 — 10.000, K1 (F) — 3 000 m).

CICLISM: Șos. Olteniței, ora 9, km. 13,5: „Cupa orașelor".

NATAȚIE: Bazinul Dinamo, de la ora 9: Dinamo — Levski Sofia la înot; de la ora 11: România — Iugoslavia la polo; de la ora 17.30 Dinamo — Levski Sofia la înot.

HANDBAL: Teren Dinamo, ora 9: Confecția — C.S.M. Sibiu (f. A); ora 10.10: Steaua — Dinamo Bacău (m. A); ora 11.25: Dinamo București — Dinamo Brașov (m. A); ora 12.40: Dinamo București — Lic. nr. 2 Tîrgoviște (jr. m); teren Giulești, ora 9: Rapid — Rulmentul Brașov (f. A), teren Voința, ora 16.15: Clubul sportiv școlar — Șc. sp. Ploiești (jr. f); ora 17.15: Voința — Textila Buhuși (f. B).

VOLEI: Sala Giulești, ora 8: Aurora — Știința Petroșani, Medicina — Constructorul Suceava, I.E.F.S. — Politehnica Iași, Electra — Universitatea (m. B).

RUGBY: Teren Progresul, ora 9: Progresul — Politehnica Iași (div. A); Teren Vulcan, ora 11: Vulcan — C.S.M. Sibiu (div. A); teren Aeroport, ora 10.30: Aeronautica — Constructorul (div. B); teren Gloria, ora 10: Gloria — Olimpia (div. B).

FOTBAL: Teren Gloria, ora 17: Mașini unelte București — Marina Mangalia (div. C); teren T.U.G., ora 11: Sportul muncitoresc București — Unirea Drăgășani (div. C); teren Constructorul, ora 17: Fl. roșie București — Progresul Corabia (div. C); Stadionul Giulești, ora 11: Rapid — Steaua (amical).

LUPTE GRECO-ROMANE: Sala Floreasca, de la ora 9: Semifinalele și finalele campionatelor naționale individuale ale seniorilor.

START AL CĂLĂREȚILOR ÎN SEZONUL INTERN ȘI INTERNAȚIONAL

● Sîmbătă și duminică, pe baza hipică din Calea Plevnei, se desfășoară primul concurs de călărie al anului. Participă sportivi din cluburile bucureștene. Sîmbătă, de la ora 9, sînt programate probe de dresaj, iar duminică, de la 9,30, probe de obstacole rezervate copiilor, juniorilor și seniorilor.

● Cinci călăreți dinamoviști: C. Vlad, Gh. Moișeanu, E. Ionescu, M. Silea și M. Simion (cu 10 cai), însoțiți de antrenorul P. Andreianu, participă la un concurs de obstacole la Bratislava, în zilele de 25 și 26 aprilie. În continuare, echipa de călărie Dinamo va participa la concursul hipic de la Kiskunhalas (Ungaria) în zilele de 1—3 mai.

● Sportivii D. Mihăilescu (Petrolul), A. Donescu, D. Velea și C. Ilin (Steaua) vor lua startul la două concursuri hipice peste hotare, și anume: Sofia (Bulgaria), 2—3 mai și Novi Sad (Iugoslavia), 9—11 mai. Călăreții români vor fi însoțiți de antrenorul Gh. Antohi.

EPILOG (II) LA ROMANUL-FOILETON

MÎNA DESTINULUI

● Stop dezafectărilor! ● Sezonul amenajării și înfrumusețării bazelor sportive

După cum ați remarcat, primul capitol din „Mîna destinului" a avut un epilog fericit. Complexul sportiv Fundeni, care urma a fi dezafectat, a fost redat tinerilor din sectorul 2. Punem punct, așadar, acestui mic... incident, încheind cu clasicul **totul e bine, cînd se termină cu bine!** Dar, serialul nostru arăta și alte „destine" — mai mult sau mai puțin tragice — ale unor arene sportive din țară și din Capitală. Sîntem în măsură a consemna și aici un epilog fericit? În parte, da.

Firește, în răstimpul de aproape o lună de la cele sesizate, nu se puteau reda activității sportive sălile și stadioanele cărora — abuziv — li se schimbaseră destinațiile. Amenajarea, conform legii, a unor noi baze sportive, în locul celor dezafectate, cere timp. Măsurile, însă, care s-au luat în această importantă problemă, ne dau speranța că — în curînd — miile de tineri sportivi își vor recăpăta terenurile dezafectate. Desigur, nu este vorba de o nouă hotărîre. Art. 12 din H.C.M. nr. 629 din 27.III.968 precizează clar: DESFIINȚAREA UNEI BAZE SPORTIVE ÎN CONDIȚIILE LEGII NR 29 DIN 29.XII.1967 SE VA PUTEA EFECTUA NUMAI CU ASIGURAREA CONSTRUIRII UNEI ALTE BAZE SPORTIVE ÎN LOCUL CELEI SUPUSE DESFIINȚĂRII, **în care scop titularii de investiții care cer desființarea bazei sportive vor prevedea în planurile lor de investiții indicatorii necesari.** Si mai departe: PROIECTAREA ȘI EXECUTAREA DE BAZE **SPORTIVE, ÎN SCOPUL ÎNLOCUIRII** UNOR ASEMENEA OBIECTIVE DESFIINȚATE, SE VA ASIGURA LA CEL PUȚIN DIMENSIUNILE, CAPACITATEA ȘI NUMĂRUL DE ELEMENTE COMPONENTE ALE BAZEI DESFIINȚATE DE CĂTRE ORGANELE CARE PROPUN ACEASTA.

Așadar, există o hotărîre care protejează bazele sportive. Există și o Decizie (nr. 1729/2.VIII.968) a Consiliului popular al municipiului București care, de asemenea, pune stop dezafectărilor. Bunăoară: art. 1 — SE INTERZICE DEZAFECTAREA BAZELOR SPORTIVE PE TERITORIUL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI ȘI COMUNELE SUBORDONATE. ÎN CAZUL CÎND NECESITĂȚILE DEZVOLTĂRII ORAȘULUI IMPUN DEZAFECTAREA UNEI BAZE SPORTIVE, ACEASTA SE VA FACE CU RESPECTAREA STRICTĂ A ART. 12 DIN HCM NR. 629/968, ÎN SENSUL DE A SE CONSTRUI ÎNAINTE DE DEZAFECTARE O ALTĂ BAZĂ SPORTIVĂ LA CEL PUȚIN DIMENSIUNILE, CAPACITATEA ȘI NUMĂRUL DE ELEMENTE COMPONENTE ALE BAZEI DEZAFECTATE, ÎN SCOPUL ASIGURĂRII CONTINUITĂȚII DESFĂȘURĂRII ACTIVITĂȚII SPORTIVE.

Măsurile de care vorbeam nu puteau, firește, decît să recomande respectarea legilor în vigoare. Astfel, într-o ședință cu un singur punct la ordinea de zi — SPORTUL — s-a analizat, recent, la C.P.M.B. situația bazelor sportive dezafectate. La această discuție operativă, la care au participat toți factorii interesați în problema dezafectării, s-a stabilit ca în termenul cel mai scurt, Consiliul municipal pentru educație fizică și sport București să prezinte — detaliat — toate bazele sportive desființate în ultimul timp. S-a hotărît, de asemenea, ca lista bazelor dezafectate să fie prezentată arhitectului șef al Capitalei care, conform dispozițiilor legale — va opera în consecință, obligînd pe cei ce — în mod abuziv — au dezafectat terenurile sportive, să amenajeze altele noi, sistînd totodată orice schimbare de destinație a bazelor sportive.

Este un lucru îmbucurător, care se înscrie pe linia ascendentă a preocupărilor consiliilor populare de a sprijini activitatea sportivă. Argumentăm acest lucru și cu faptul că, nu de mult, în țară, ca și în Capitală, a început o susținută campanie pentru amenajarea de noi baze sportive. Este cazul județelor Constanța, Prahova, Vaslui, a mai tuturor sectoarelor din București care, în această primăvară, vor îmbogăți zestrea mișcării sportive cu noi terenuri de fotbal, baschet, volei etc.

Încheierea acestui „roman" nu poate fi decît tot în legătură cu dezafectările. Căci, ceea ce am semnalat este doar o parte din desființările de baze sportive. Sperăm însă că, printr-o mai autoritară și consecventă preocupare, consiliile județene pentru educație fizică și sport vor elimina de pe arenele sportive „mîna destinului", invitînd energic pe toți cei care sînt tentați a dezafecta, să respecte legea!

Vasile TOFAN